

فرم ترجمان دانش

مجری: مینا عباسی

عنوان: بررسی مقایسه ای دلبستگی مادر به جنین و انگیزه های فرزند آوری در زنان باردار خوشونت دیده و خوشونت ندیده شهر زنجان در سال ۱۴۰۳

کد سمات: A-11-1455-1

همکاران طرح: الهه احمدنیا، سپیده دین محمدی

دانشکده: پرستاری و مامایی

تاریخ خاتمه یافته طرح: ۱۴۰۳/۹/۶

تعیین گروه مخاطب:

۱. رسانه ها و عموم مردم

۲. متخصصین سلامت

۳. سیاست گذاران پژوهشی

۴. سیاست گذاران درمانی

خبر پژوهش:

بررسی مقایسه ای دلبستگی مادر به جنین و انگیزه های فرزند آوری در زنان باردار خوشونت دیده و خوشونت ندیده شهر زنجان در سال ۱۴۰۳

پیام پژوهش:

شیوع خوشونت خانگی در جوامع در حال توسعه و توسعه نیافته بالاتر می باشد، اینکه آیا خوشونت خانگی بر روی دلبستگی مادر به جنین و انگیزه های فرزند آوری اثر گذار هست یا نه، بررسی یا پژوهش ها به علت محدود بودن مطالعات در این زمینه، نیازمند است. خوشونت خانگی در تمام دوران زندگی یک زن می تواند رخ دهد، اما از آن جایی که رخدادهای دوران بارداری یک زن حساسیت و فراگیری زیادی دارد و در صورت بروز یا تداوم خوشونت علیه او پیامدهای وخیمی برای زن، جنین، خانواده و جامعه به بار می آید، نشان دادن واکنش در قبال آن امری ضروری است، خوشونت خانگی پیش بینی کننده پیامدهای نامطلوب بارداری، از

جمله وزن کم هنگام تولد و نارس بودن نوزاد است و عدم درمان آن با عواقب جسمانی و روانشناختی زیادی از جمله کاهش بهزیستی و اختلال در دلبستگی مادر- جنین و همچنین کاهش انگیزه فرزندآوری همراه است که این اختلال در آینده نیز به نوبه ی خود، منجر به بروز مشکلات روانشناختی در کودک می گردد همچنین به دنبال خشونت خانگی ایجاد شده برای مادر، عدم تمایل مادران برای بارداری مجدد و رواج تک فرزندی در جامعه می شود. تشخیص شیوع و علل انواع خشونت امری بسیار مهم است. دانستن شیوع خشونت خانگی و بررسی ارتباط آن با دلبستگی مادر به جنین در دوران بارداری و انگیزه باروری، به سیاستمداران کمک می کند تا به وسعت مشکل پی ببرند و اولین قدم، در جهت اجرای مداخلات به منظور پیشگیری و درمان را انجام دهند و به دنبال افزایش فرزند آوری زوجین را نیز شاهد باشیم. همچنین شناسایی گروه های در معرض خطر خشونت خانگی، به برنامه ریزی صحیح تر و هدفمندتر در جهت حل این مشکل، کمک می کند. در نتیجه، هدف این پژوهش بررسی مقایسه ای دلبستگی مادر به جنین و انگیزه های فرزند آوری بین دو گروه خشونت دیده و بدون خشونت در بین مادران باردار بود. که این امر، منجر به روشن تر شدن اهمیت این موضوع هم برای مادران، مسئولین و هم کادر بهداشتی و درمانی در جهت افزایش انگیزه های فرزندآوری و رشد جمعیت جوان ایران در آینده گردد.

